

①०२ उपवीतविधिः

अथोपवीतविधिः

②निर्माणम्

स्वाध्याय-दिवसे

शुचि कार्पास-निर्मितं सूत्रं

प्रणवेनाभिमन्त्र्य

‘आपो वा इदं सर्वम्’ इति +अद्भिर् अभिषिच्य

④२२ आपो वा इदम्

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

आपो वा इदं सर्वं

विश्वा भूतान्य आपः

प्राणा वा आपः

पशव आपो, ऽन्नम् आपो, ऽमृतम् आपः

सम्राड आपो, विराड आपः, स्वराड आपश्

छन्दांस्य आपो, ज्योतींष्य आपो, यजूंष्य आपस्,

सत्यम् आपस्, सर्वा देवता आपो,

भूर् भुवस् सुवर् आप

ॐ ॥

③त्रि-गुणी-करणम्

सप्त-प्रणव-पूर्वकं व्याहृति-त्रयेण अभिमन्त्र्य

[[19]]

चतुर्-अङ्गुल-मानेन षण्-णवति-संख्यया सूत्रम् अच्छिन्नं त्रि-
गुणी-कृत्य

प्रणव-व्याहृतिभिः प्रोक्ष्य

कूर्चोपरि निधाय

‘आपोहिष्ठा मयोभुव’ इति तिसृभिः

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्

ता न ऊर्जे (जाः) दधातन ।

महे रणाय (रमणीयाय) चक्षसे (दर्शनाय) ॥

यो वः शिवतमो रसस्

तस्य भाजयतेह नः ।

उशतीर् (=कामयमाना) इव मातरः ॥

(रसाय) तस्मा अरं (=शीघ्रम्) गमाम वो

यस्य (प्रभावेण) क्षयाय (=निवासाय) जिन्वथ (=प्रीणयथ) ।

आपो (प्रजा) जनयथा च नः ॥

‘हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः’ इति च तिसृभिः

हिरण्यवर्णाश् शुचयः पावका,

यासु जातः कश्यपो, यास्व इन्द्रः ।

अग्नियँ या गर्भन् दधिरे, विरूपास् -

ता न आपश् शः स्योना भवन्तु ।

यासां राजा वरुणो याति मध्ये,

सत्यानृते अवपश्यन् जनानाम् ।

मधुश्-चुतश् शुचयो याः पावकास् -

ता न आपश् शः स्योना भवन्तु ।

यासान् देवा दिवि कृण्वन्ति भूख्यँ -

या अन्तरिख्ये बहुधा भवन्ति ।

याः पृथिवीम् पयसोन्दन्ति शुक्रास् -

ता न आपश् शः स्योना भवन्तु ।

‘पवमानस् सुवर्जनः’ इत्यनुवाकेन च दर्भैः प्रोक्ष्य

पवमानस् सुवर्-जनः ।

पवित्रेण (नाना-विषयेषु) विचर्षणिः ।

यः पोता स पुनातु मा ।

पुनन्तु मा देवजनाः ।

पुनन्तु मनवो धिया ।

पुनन्तु विश्वं आयवः (=मनुष्याः) ।

जातवेदः पवित्रवत् ।

पवित्रेण पुनाहि (=पुनीहि) मा ।

शुक्रेण देव दीद्यत् ।

अग्ने क्रत्वा (=प्रज्ञया) क्रतूँर् अनु ॥46॥

यत् ते पवित्रम् अर्चिषि ।

अग्ने विततम् अन्तरा ।

ब्रह्म तेन पुनीमहे ।

उ॒भाभ्या॑न् दे॒व स॒वितः॑ ।
प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च ।
इ॒दम् ब्र॑ह्म पु॒नीम॑हे ।(5)

वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्य आ॒गात् (=आगच्छतु) ।
यस्यै॑ ब॒ह्वीस् त॒नुवो॑ वी॒त-पृ॑ष्ठाः (=कान्त-स्तुतयः) ।
तया॑ म॒दन्त॑स् सध॒-माद्ये॑षु (=सह माद्यन्ति येषु सवनेषु) ।
व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम् ॥47॥

वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र् मा पु॒नातु॑ ।
वा॒तं प्रा॒णेनै॑षि॒रो (=इष गतौ) म॑यो॒भूः ।
द्यावा॑पृथि॒वी प॑य॒सा प॑यो॒भिः (इति क्रमशः) ।
ऋ॒ताव॑री (=ऋतवत्यौ) य॒ज्ञिये॑ मा पु॒नीता॑म् ।

बृ॒हद्भि॑स् स॒वित॒स् तृ॒भिः (=त्रिभिः [लोकगणनया]/ तृप्यतेः करणे क्तिप्) ।
व॒र्षि॑ष्ठैर् (=प्रवृद्ध-धर्मैः) दे॒व म॑न्म॒भिः (=मननीयैः) ।
अ॒ग्ने द॑र॒ख्यै पु॒नाहि॑ मा ।

येन॑ दे॒वा अ॑पु॒नत॑ ।
येनापो॑ दि॒व्यङ् क॑शः (=कशेर् गतिकर्मणो ऽसुन) ।
तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्र॑ह्म॒णा ॥48॥
इ॒दम् ब्र॑ह्म पु॒नीम॑हे ।

य॒ पा॒वमा॒नीर् अ॒ध्येति॑ ।
ऋ॒षिभि॑स् स॒म्भृत॑स् र॒सम् ।
सर्व॑स् स पू॒तम् अ॑श्नाति ।
स्व॒दि॒तम् (=स्वादुकृतं) मा॑त॒रि॒श्व॒ना (=वायुना) ।

पा॒वमा॒नीर् यो अ॒ध्येति॑ ।
ऋ॒षिभि॑स् स॒म्भृत॑स् र॒सम् ।
तस्मै॑ स॒रस्व॑ती दु॒हे ।
खी॒रस् सर्पि॑र् मधू॒दक॑म् ।

पा॒वमा॒नीस् स्व॒स्त्य॒-अ॒य॒नीः ॥49॥
सु॒-दु॒घा हि॑ प॑य॒स्वतीः॑ ।
ऋ॒षिभि॑स् स॒म्भृतो॑ र॒सः ।
ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑ अ॒मृत॑स् हि॒तम् ।

पा॒वमा॒नीर् दि॑श॒न्तु नः॑ ।
इ॒मलं॑ लो॒कम् अथो॑ अ॒मुम् ।
का॒मा॒न्थ स॑म॒र्धय॑न्तु नः ।
दे॒वीर् दे॒वैस् स॒माभृ॑ताः ।

पा॒वमा॒नीस् स्व॒स्त्य॒-अ॒य॒नीः ।
सु॒-दु॒घा हि॑ घृ॒तश्-चु॑तः (=क्षारयित्र्यः) ।
ऋ॒षिभि॑स् स॒म्भृतो॑ र॒सः ॥50॥
ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑ अ॒मृत॑स् हि॒तम् ।

येन॑ दे॒वा प॒वित्रे॑ण ।
आ॒त्मान॑म् पु॒नते॑ सदा ।
तेन॑ स॒हस्र॑-धा॒रेण॑ ।
पा॒वमा॒न्य पु॑न॒न्तु मा॑ ।

प्रा॒जा॒प॒त्यम् प॒वित्र॑म् ।
श॒तो॒द्याम॑स् हि॒र॒ण्य॑म् ।
तेन॑ ब्र॒ह्म-वि॑दो व॒यम् ।
पू॒तम् (यथा तथा स्वीयम्) ब्र॑ह्म पु॒नीम॑हे ।

इ॒न्द्रस् सु॑नी॒ती (त्या) स॒ह मा॑ पु॒नातु॑ ।
सोम॑स् स्व॒स्त्या व॑रु॒णस् स॒मीच्या॑ (=सम्यगश्नया) ।
य॒मो रा॒जा प्र॑मृ॒णाभि॑स् (=प्रमारिकाभिः) पु॒नातु॑ मा ।
जा॒तवै॑दा मा+ऊ॒र्जय॑न्त्या पु॒नातु॑ ॥51॥

③त्रि-गुणी-करणम्
प्रत्यङ्-मुखो, गृहीत-मध्यः,
गृहीताग्रौ प्राङ्मुखौ,
दक्षिण-हस्तोर्ध्वं पाणिभ्यां प्रणव-व्याहृतिभिः अनुवर्त्य
सावित्र्या त्रि-गुणी-कृत्य

③ग्रन्थिः
“प्राणानां ग्रन्थिर् असी”ति
ग्रन्थिं कृत्वा

वाम-हस्तोर्ध्वं पाणिभ्याम् अनुवर्त्य
दर्भैः घृष्ट्वा
दर्भास्तृते शुचौ देशे प्रसार्य
तदुपरि द्वौ दर्भौ प्रसार्य
त्रिः कर-ध्वनिं कृत्वा
भ्रमत्-सूत्रं नावेक्षेताम् (=??)।

③ ऋजू-करणम्

अनन्तरं तत्-सूत्रम् आदाय
अश्वत्थादि-याज्ञिय-वृक्षे
“पितृभ्यो नम” इति बद्ध्वा

सूत्र-कुटिलं प्रणव-व्याहृतिभिः ऋजू कृत्य
त्रि-वलयं कृत्वा

③ ग्रन्थिः

अग्राभ्यां मध्यम् आवेष्ट्य
पुनः सूत्र-त्रयं परिवेष्ट्य
“प्राणानां ग्रन्थिर् असी”ति ब्रह्मग्रन्थिं कृत्वा

② प्रतिष्ठा

शुचौ देशे गोमयोपलिप्ते व्रीहीन् निधाय
तद्-उपरि जल-पूर्णं सकूर्चं स-याज्ञिय-शाखं कुम्भं निधाय
तस्मिन् प्रणव-व्याहृतिभिः यज्ञोपवीतं निधाय
गन्धादिभिर् अभ्यर्च्य

“यज्ञोपवीत-प्रतिष्ठां करिष्य” इति सङ्कल्प्य
यज्ञोपवीतं स्पृशन्
प्रणव-व्याहृतिभिः व्यस्ताभिः
समस्ताभिः व्याहृतिभिश् च प्रतिमन्त्रैश् च प्रतिष्ठाप्य
‘भूर् अग्निं च’ इत्य् अनुवाकेनाभिमन्त्र्य

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

भूर्! अग्निं च पृथिवीं च मां च ।
त्रींश्च लोकान् सर्व्वं वत्सरं च ।
प्रजापतिस् त्वा (स्वयम्-आतृण्णे!) सादयतु ।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

भुवो वायुं चान्तरिक्षं च मां च ।
त्रींश्च लोकान् सर्व्वं वत्सरं च ।
प्रजापतिस् त्वा सादयतु ।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

स्वर् आदित्यं च दिवं च मां च ।
त्रींश्च लोकान् सर्व्वं वत्सरं च ।
प्रजापतिस् त्वा सादयतु ।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

भूर् भुवस् स्वश् चन्द्रमसं च दिशश् च मां च ।
त्रींश्च लोकान् सर्व्वं वत्सरं च ।
प्रजापतिस् त्वा सादयतु ।

तया देवतया ऽङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥ 5 ॥

③ तन्तु-देवता-पूजा

नव-तन्तु-देवताः
पृथिवीम् अपो ऽग्निं
वायुम् आकाशं प्राणम्
आत्मानम् अन्तरात्मानं परमात्मानं च
ग्रन्थि-त्रय-देवताः ब्रह्म-विष्णु-रुद्राः
यज्ञोपवीताधिष्ठान-देवतां परमात्मानं च
आवाह्य

आसनादिभिर् अभ्यर्च्य

③ सूर्य-दर्शनम्

‘आसत्येन’ ‘उद्वयं तमसः’ ‘चित्रं देवानां’ ‘तच्चक्षुः’
इति चतुर्भिः सूर्याय प्रदर्श्य

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

आ सत्येन रजसा वर्तमानो
निवेशयन् अमृतं मर्त्यं च ।
हिरण्ययेन सविता रथेन +
+ आ ऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन् ॥

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

उद् वयं तमसस् परि
ज्योतिष् पश्यन्त उत्तरम् ।
देवं देवत्रा सूर्यम्
अगन्तु ज्योतिर् उत्तमम् ॥

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

चित्रं देवानाम् उदगाद् अनीकं
चक्षुर् मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
आ-प्रा (← पूरणे) द्यावा-पृथिवी अन्तरिक्षं
सूर्य आत्मा जगतस् तस्थुषश् च ॥

▼ विश्वास-प्रस्तुतिः

(सूर्यस्) तच् चक्षुर् देव(नि) हितं पुरस्ताच् छुक्र(द्ध)म् उच्चरत् -
पश्येम शरदश् शतं
जीवेम शरदश् शतं
नन्दाम शरदश् शतं
मोदाम शरदश् शतं
भवाम शरदश् शतं
शृण्वाम शरदश् शतं
प्रब्रवाम शरदश् शतम्
अजीताः स्याम शरदश् शतं
ज्योक्(=दीर्घकालं) च सूर्यन् दृशे ।

③जपादि

पूर्ववत् निधाय
यज्ञोपवीतं स्पृशन्
अष्टोत्तरशतं गायत्रीं जपित्वा

तत् सवि॒तुर् वरे॑ण्य॒(णिय)॑म्
भर्गो॑(=भर्जनम्) दे॒वस्य॑ धीमहि॒(←धा धारणे/ ध्यै ध्याने / धी आराधने) ।
धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त् ॥
(प॒रो-र॑ज॒से ऽसाव॑द् ओ३म् ॥)

②धरणम्

‘त्र्यम्बकं यजामह’ इति सकृज् जपित्वा

त्र्य॒म्बकं॑ य॒जाम॑हे
सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि-व॑र्धनम्।
उ॒र्वारु॑क॒म् (स्थूल॑फलम्) इ॒व ब॑न्ध॒नान्
मृ॒त्योर् मु॑क्षी॒य, मा ऽमृ॑ता॒त्॥

उत्तानेन दक्षिणहस्तेन अवाचीनेन वामहस्तेन यज्ञोपवीतं
गृहीत्वा
सर्षि-च्छन्दो-दैवतं ‘यज्ञोपवीतम्’ इति मन्त्रेण धारयेत् ।

य॒ज्ञो॒प॒वी॒तं प॑र॒मं प॒वि॒त्रं
प्र॒जाप॑ति॒र् यत् स॑ह॒जं पु॑रस्ता॒त् ।
आ॒यु॒ष्य॑म् अ॒ग्र्यं प्र॑ति॒मु॒ञ्च शु॒भ्रं
य॒ज्ञो॒प॒वी॒तं ब॑ल॒म् अस्तु॑ तेजः॑ ॥

प्रत्य्-उपवीतं मन्त्रोच्चारणाचमने कुर्यात् ।

②त्याज्योपवीतानि

विच्छिन्नैकतन्तुम् अविच्छिन्नैकतन्तुं वा
त्रिभिः ब्राह्मणैः वा अनिर्मितम्
अनुवर्तने मनुष्य-मार्जारादिभिः अधो-गतं
पूय-शोणित-विण्-मूत्र-श्लेष्मोच्छिष्ट-दूषितम्
अशुचि-स्पृष्टं

विण्-मूत्रोत्सर्जने चण्डालैः ग्राम-चण्डालैश् च सम्भाषणे
निवीतं कृत्वा दक्षिणे कर्णे च अनिक्षिप्तं चोपवीतं परित्यजेत्
।⁽⁵⁾

[[20]]

②प्रायश्चित्तानि

भुज-कूर्पर-मणि-बन्धेषु उपवीते गते
क्रमेण त्रीन् षट् द्वा-दश प्राणायामान् कुर्यात् ।
क्रोधात् मोहाद् वा यज्ञोपवीत-च्छेदने
नद्यां स्नात्वा
अष्टा-सहस्र-गायत्रीं जपेत् ।

उपवीत-नाशे
यावद् उपवीतं न लभ्यते
तावत् कार्पास-तन्तु-गोवाल-कुशेषु अन्यतमेन कृतं धारयेत्
।
एक-रात्रम् अपि
उपवीतेन विना शूद्रो भवति ।⁽⁴⁾